

имена сжщствителны; прилагателны-тъ мѣстоименія, като имена прилагателны.

2. Хвърката-та рыба има на грѣди-тъ си твърдѣ голѣмы крыла, на които може, като искокне изъ вода-тъ, да прѣлети на нѣкое разстояніе по воздуха.—Крокодила-тъ на-времени хваща живы чело-вѣцы и гы изяда.—Насѣкомы-тъ нѣматъ гласъ, но нѣкои отъ нихъ производять съ крыле-то си брънченіе, или църтеніе.—Въ роя-тъ пчелный има една главна пчела, която ся нарича майка; тя ничто не работи, а само сносва яйца, изъ които ся раждатъ новы пчелы.

3. Въ *това* время Българе-тъ расширили *свои-тъ* завоеванія до Адриатическо-то море; *они* взели и развалили Діоклеѣ. Императоръ Василий (Българоубіецъ) осаждалъ Сардикѣ (Софіѣ) и послѣ отстѣпилъ камъ Пловдивъ прѣзъ Ихтиманскы-тъ тѣснины. Тукъ Българе-тъ нападѣли на Василія и разбили *го*.

Това — мѣстоим. прил. указ. относи ся на сжщ. имя: *время*, на в.: въ *кое* время? и состава опрѣдленіе, ср. р. вин. падежъ.

Свои-тъ — мѣстоим. прилаг. притяжательно, относи ся на сжщ. имя: *завоеванія*, на вопр.: *чи* завоеванія расширили Българе-тъ? и сост. опрѣдл. ср. р. множ. число вин. падежъ.

Они — мѣстоим. сжщ. лично 3 лице мжж. родъ множеств. число: подлежаще, имен. падежъ.

Го — мѣстоим. сжщ. лично 3 лице мжж. родъ един. ч., относи ся на глагола: *разбили*, на вопр.: *кого* разбили? и сост. право дополненіе, вин. падежъ.

4. 1) Напишите нѣколко прѣдложенія, въ които слѣдующи-тъ сжщ. мѣстоименія да бждѣтъ употребены во всички-тъ падежи и въ двѣ-тъ числа:

азъ—ты—той или оный, она, оно—себе — что — кой — никакой — ничто, койгодѣ—чтогодѣ.

Напишите нѣколко прѣдложенія, въ които слѣдующи-тъ прил. мѣстоименія да бждѣтъ употребены во всички-тъ родове и числа, а нѣкои и въ падежи.

какъвъ — такъвъ — нѣкакъвъ — никакъвъ — който — тойзи — нѣкой — никакой — чій — мой — твой — свой — нашъ — вашъ — неговъ — ихъ — тѣхъ — чій-былъ — ничій — самъ.